

[Frank Jensen]

dette forslag med folk og indhente forslag direkte fra gymnasieelever og deres organisationer til udarbejdelsen af beslutningsforslaget, er det ikke det, gymnasieelever i dag opfatter som situationen, at det her forslag vil virke kvælende og hæmmende for engagementet.

Ved starten af et skoleår oplever eleverne et utrolig stort engagement, en stor initiativrigdom og en stor idérigdom i forhold til at komme med forslag til, hvordan deres uddannelse skal tilrettelægges. Når de så løber panden imod muren i forhold til, hvordan demokratiet er i dag med de snævre rammer, de nuværende bekendtgørelser giver eleverne i forhold til elevrådets økonomi, i forhold til elevrådsarbejdets muligheder for at øve indflydelse på undervisningen og skolens hverdag, svækkes engagementet.

Når man kommer til slutningen af skoleåret, er engagementet nede på et minimum, så at det kun er de få elevrådsrepræsentanter for de enkelte klasser, som ved, hvad der foregår i elevrådet. Der er ikke nogen tilbagemelding til klasserne længere. De gider ikke, fordi de oplever, at den idérigdom, det engagement, de kom i skolen med, de forslag om, hvilke undervisningsmaterialer de ønskede der skulle anvendes, de undervisningsmetoder, de ønskede der skulle anvendes – frem for at man f.eks. sidder i klassen og har klasseundervisning, at man så tager ud på et problem – og projektorienteret undervisningsforløb ikke tilgodeses, fordi de ikke har mulighed for at sætte tingene igennem.

Vi ønsker ikke, at det her forslag skal danne baggrund for, at eleverne nu skal sætte sig på undervisningen, hvor undervisningsministeren henviste til, at sådan var situationen i 1960'erne, i 1968. Vi ønsker, at der skal skabes et fællesskab om at tilrettelægge undervisningen. Vi ønsker, at eleverne skal tage et medansvar for det. Det er det, vi håber på.

Ole Vig Jensen (RV):

I Det Radikale Venstre medvirker vi gerne til at udvikle og styrke demokratiet, også på vores uddannelsesinstitutioner. Man kan ikke afvise, at der endnu kan gøres fremskridt i den retning. Men dette forslag er meget vidtgående. Jeg ønsker at sige det på den måde, fordi man, hvis vi ser på det næste forslag, der omfatter en anden del af uddannelsesinstitutionerne, ikke har det samme perspektiv. Det skal jeg vende tilbage til.

Jeg er i det hele taget lidt forbeholden over for, om det er nogen god idé, som det her foreslås, at vi ganske minutøst lovgiver om, hvordan demokratiet skal være på vore gymnasier. Jeg tror i virkeligheden ikke, at vi kommer langt ad lovgivningens vej. Demokrati er først og fremmest en livsform, og jeg tror, at kun ved at gå frivillighedens vej – det kan vi tilskynde til – kan man nå nogle af de resultater, man gerne vil nå, også fra forslagsstillernes side.

Jeg tror, at det at give et fællesudvalg med paritetisk sammensætning den fulde magt over gymnasiet er en overordentlig dårlig idé. Hvordan skal man fastholde rektors og lærernes ansvar for undervisningen? Hvad sker der, hvis man oplever, at undervisningen er utilfredsstillende, måske virker direkte frustrerende for eleverne, undervisningen er tom og planløs? Hvem har så ansvaret? Nej, jeg tror, at det vil være en dårlig idé at tage ansvaret fra rektor og lærere og samtidig prøve at fastholde ansvaret. Det kan man ikke.

Jeg er heller ikke sikker på, det er nogen god idé at nedlægge skolerådet, som dog er en mulig forbindelse mellem de folkevalgte amtsrådspolitikere og de enkelte gymnasier i amterne. Jeg har indtryk af, at den kontaktmulighed en række steder fungerer tilfredsstillende, og det er i virkeligheden det væsentligste i den sammenhæng.

Jeg er heller ikke sikker på, at oprettelsen af amtslige fælleselevråd og amtslige gymnasie- og hf-råd i virkeligheden løser nogen af de problemer, forslagsstillerne gerne vil have løst. Jeg tror, det bliver meget bureaukratisk og i længden utilfredsstillende.

Derimod tror jeg, at vi under udvalgsarbejdet, hvor vi gerne medvirker positivt, kan nå at give undervisningsministeren endnu nogle gode råd, når det gælder om at udforme den bekendtgørelse, som jeg forstår er undervejs i forbindelse med, at gymnasieændringerne træder i kraft den 1. august 1988. Der kan vi måske i fællesskab gøre en indsats og ved den lejlighed tage en drøftelse med ministeren. I hvert fald ved vi, når vi kigger lidt tilbage, at vi har et ønske om, at eleverne får en mere rimelig placering i forbindelse med, at amtsrådene tager stilling til f.eks. gymnasieplanlægningen, nedlæggelse af gymnasier osv. Det er en sag, vi tidligere har haft på dagsordenen.